

Vážený pane,

reaguji na Váš dopis ze dne 30. 5. 2007. V tomto dopise uvádíte, že Úřad při registraci licence nebo zápisu ukončení licence zkoumá toliko údaje specifikující ochrannou známku, identifikuje účastníky a formálně posoudí licenční smlouvu, nebo listinu o jejím ukončení.

Tento postup pochopitelně vyplývá z příslušného ustanovení zákona o ochranných známkách a prováděcí vyhlášky. Jde však o to, co je míněno identifikací účastníků a formálním posouzením listiny o ukončení licenční smlouvy.

Uvádíte, že Úřad není oprávněn zkoumat kompetenci osob, které výpověď licenční smlouvy podepsaly, nebo zkoumat, zda taková výpověď byla skutečně doručena. Při takové interpretaci zákona a prováděcí vyhlášky by registrace výpovědi byla zřejmě provedena i v případě, že by tuto listinu podepsal kterýkoliv zaměstnanec poskytovatele licence! Údaje o totožnosti osob nutno posuzovat dle obecně platných zásad, jež jsou vyjádřeny například v ustanovení § 20 Občanského zákoníka, nebo v § 13 Obchodního zákoníka. Podle těchto ustanovení právní úkony za právnickou osobu ve všech věcech činí ti, kteří jsou k tomu oprávněni smlouvou o zřízení právnické osoby - zakládací listinou, nebo zákonem - statutární orgány. Vzhledem k tomu, že výpověď licenční smlouvy rozhodně nelze považovat za činnost obvyklou u vedoucího jednoho z útvarů poskytovatele licence, bylo nutné v rámci ověření totožnosti jednající osoby zkoumat její oprávnění k takovému úkonu, např. doložením plné moci. To však doloženo ani zkoumáno nebylo, postup Úřadu, byť má v těchto případech jen evidenční charakter, proto nebyl správný.

V této souvislosti by bylo možná též vhodné porovnat průměrnou délku řízení o registraci licencí s rychlostí řízení v této konkrétní věci. Vzhledem ke všem okolnostem případu společnost [REDAKCE] zvažuje případné další právní kroky.

S pozdravem